

Nr. 5.

An. V.

1881.

Gherl'a

8/20

Martie.

FAMILIUL FA MITE

Apare totu in a două Domineca. — Pretiulu de prenumeratiune pre unu anu e 5 fl., pe unu semestru 2 fl. 50 cr., pentru Romanîa și Tierile latine pre unu anu 13 franci — lei noi, pre unu semestru 7 franci — lei noi.

Renascerea limbei romanesci in vorbire si scriere.

XI. Deteriorari sintactice, si conclusiune.

(Fine.)

Pre urma câteva cuvinte despre topica. Acést'a in limba-ne, cumu se scie, parte e ficsa, parte libera. Locatiunea ficsa a cuvintelor in frase séu in propusetiune se impune Romanului nascutu prein indelungatulu usu intru atât'a, câtu anevoa și pré raru o vétema; de acea n'avemu de ce o atinge. Inse la locatiunea libera libertatea nu odata degenera in licentia vetematória de regulele și geniulu limbei. Aducemu cá de exemplu numai vre două casuri.

Ordinele cuvintelor in constructiunea romanésca e dein celi mai logici. Cuvintulu mai principale și mai momentosu ocupa de comune loculu primu, apoi urmédia alalte cuvinte dupa gradulu momentosetatei loru; éra cuvintele, cari esprimu numai unu conceptu, remanu de regula langa olalta in frase. Conforme acestei-a la tempurile compusa verbulu ausiliariu și infinitivulu respective participiulu tr. verbale au de lege se remania langa olalta, séu celu pucinu se nu se despartia prein prea multe vorbe de-olalta; la deincontra cometemu germanismu, p. e. inimicii fure batuti infricosiatu den tóte pãrtile cu focu de tunuri, nu: inimicii fure infricosiatu den tóte pãrtile cu focu de tunuri batuti. Altu exemplu. Une partice, averbie și conjunctiuni, bunaóra óre, inse, déra, déca, desí scl., au locatiune libera; pusetiunea loru ordenaria e in fruntea frasei respective, se potu pune inse și mai in leintrulu frasei, numai se ne ferimu de ale pune dupa prea multe cuvinte au plane și dupa alte constructiuni

incise, ce'a ce ar fi pre computulu facelitatei și luminosiei limbei și stilului romanescu, pr. pentru cá acést'a fabrica, care a chieluitu pentru instalarea ei mai bine de 200.000 fr., se póta prosperá, se cere inse numai decátu cá ea se fia incoragiata,¹⁾ ild. pentru cá inse acést'a fabrica, séu: inse pentru cá acést'a fabrica scl.

Ci se inchiáiãmu lung'a nóstra diatriba despre renascerea și innoirile graiului romanu.

Onorabilele lectoriu va fi bagatu de séma, cá in acést'a parte prima a operatului nostru nu intru atâtu ne demisemu in discusiuni filologice și limbistece prea astrase, câtu mai vertosu urmariramu una tendentia practica. Facundu una reprivire asupr'a trecutului limbei rom. incependu chiaru de la léganulu ei, aretandu une momente mai principali dein fasile ei de desvoltatiune in evulu renascerei natiunei și cu ea a limbei și literaturei rom., acentuandu marea importantia ce are pentru cultur'a sanetósa a limbei studiulu ei istorecu și dialectologecu: ne adoperaramu a demustrá indereptatirea purismului, neologisarei și analogisarei ratiunali in limba-ne. Dein aceste puncte-de-vedere relevaramu in ordinele gramatecei dein limb'a literaria rom. de adi mai multe innoiri, cari nu ni paru conformi istoriei și geniului dinsei.

Relevaramu multe, nu tóte: debunaséma nu pucine ne scapara dein vedere, apoi angustimea spatiului inca ne comandá câtu mai possibile restrictiune. In privint'a

¹⁾ „Romanulu” dein 9—21 septembrie 1880.

celoru relevate, cu dereptulu liberei manifestări a convicțiunei și opiniunei individuali, nu ne arogăm totodată dereptulu infalibilității. Usulu va decide; care iuse e de doritu, se fă, cum dice Quintilianu, usulu celoru mai buni, se fă condusu de invetiati natiunei rom., și deci se fă unu usu intemeiatu pre seriöse și aprofundate studie asupr'a dulcei și sunórei nóstre limbe stramosiesci.

Noi aretarăm mai multe innovatiuni, ce ni se parura atari și pre cari le tinenum totodată gresite și cătu se póte, de indereptatu; alții voru aretá póte altele. Prein acésta procedura practica, nepetrecundu totu numai in regiunea teorielor și regulelor generali, ci demitiendu-ne și la scarmenarea casurilor mai peculiari ale fenomenelor limbei, credium și credemu, că vomu ajunge mai curendu la tient'a aspirata, la cultivarea unitaria a limbei literarie romane. Chiaru și cu respectu la ortograf'a rom., a carei istoria critica o vomu dá in partea a dou'a a operatului acestui-a, șuntemu totu de acésta opiniune.

Areopagulu científecu supremu alu Romaniloru, Societatea academica rom. transformata mai anu in Academia rom., dupa ce indata la inceputulu esistentiei sale premiá ortograf'a etimologica moderata prein fonetismu a ilustrului nostru Cipariu, adoptá mai pre fiacare anu alta și alta ortografia. Nu erá óre mai nimeritu, că in locu de aceste continue scambări la facia, Academia se fă remasu prelanga ortograf'a odata primita și premiata, carea s'ar poté numi tradiționale și istorica a scrierei rom., și numai dein anu in anu se fă publicatu puntele ei in cari ne uniramu și ne apriaramu cu totii, in privinti'a celorualte lasandu scrietoriloru latitudine pana la mai perfecta cócere a pareriloru?! Asia urmara și alte academii de scientie, intre ele cea magiara dein Budapesta. Prein fascióre anuali micuție și eftine publiculu magiaru erá dein parte-i incunosciantu, in cari punte ortografice s'a mai realizatu in respectivulu anu, pre bacea a cercetări seriöse, apropiare și invoire intre scrietorii magiari, și in cari punte mai remane campu nelimitatu libertatei individuali? Firesce punte de discusu mai remasera pana in d'oa de adi și in ortograf'a magiara, cá și in ori-care dein lume, și voru remane porure.

Ci despre acestea mai pre largu in partea a dou'a. Aice ne esprimemu inca numai dorinti'a, cá discusiunile nóstre dein cele premerse și dein cele ce voru mai urmă se adauga macaru cătu unu grauntiu de mustariu la cultivarea ratiunale a dulcelui și armoniosului graiu latinu stravechiu de la Dúnare și Carpati.

DR. GREGORIU SILASI.

NEDEA.

I.

Siede Nedea la portitia
Se desmérda cu-unu baditia,
Badea tace, ea plangea,
— Veni-vei la nunt'a mea?

Lun'a-i susu pe ceriu, si luce,
Ventulu serei trage dulce,
Frundi'a 'n crénga tremurá...
— Noiu veni la nunt'a t'a!

Siede o nópte, nóptea 'ntréga,
— Oh cătu mi-e lumea de négra!
Frundi'a 'n crénga tremurá
— Nu-i veni la nunt'a mea?

— Lumea-i rea si vorba multa...
Voiu veni eu dupa nunta
Candu-su dalbe serile
Cá se-ti vedu placerile!

Ventulu sufla 'n frundisióre,
Animuti'a plange, dóre,
— Mergu baditia-unu sarutatu,
Mani mi-e nunt'a se me gatú.

Si totu sufla 'n frundisióre,
Animuti'a dóre, dóre,
— Mergu lelitia-unu sarutatu,
Mani me ingrópa si gatú!

Cósa Nedea dupa cina
Singurica la lumina,
Meditéza ne'ncetatu:
— Eu in nunta elu pe patu...

Si cum cósa, cá nevésta,
Siópta lina la ferésta, —
Ventulu sufla candu si candu,
Par'-ca-aude unu versu graindu:

— Lumea-i rea, si vorba multa,
Éta draga dupa nunta,
Cá se-ti vedu placerile
Candu-su dalbe serile.

Siópt'a-i lina, siópt'a-i dulce,
Ea se scóla si se duce, —
Ese-afara-alu ei anantu
O ascépta superatu.

Elu pornesce si suspina,
Ea-lu petrece lina-lina,
Radi'a lunei blandu lucea,
— N'ai venitu la nunt'a mea!

— Lumea-i rea si vorba multa,
Éta draga dupa nunta,
Cá se-ti vedu placerile
Candu-su dalbe serile.

Faci'a-i alba, vócea-i lina,
Ea-lu petrece si suspina.
— Oh remani se ne iubimú!
— Loculu meu e-'n cintirimú!

Lun'a-i alba, venturi line,
— Ah ascépta mergu cu tine!
Frundi'a-'n crénga se clati...
Nu te potu mai multu iubi.

Éta 'n gürulu loru se 'ntinde
Cintirimulu cu morminte,
Elu privesce lungu si blandu
Si dispare 'ntr'unu mormentu.

Si cocosiulu canta 'ndata,
Ea tresare se desbéta,
Nóptea-i mare catra diori,
Braçiu-e plinu de lacrimiori.

FARMECULU.

Copiliti'a cu-o vecina
Siedu in pragu, scarmena lâna
Bab'a 'ncepe: fetú meu,
Ce voinicu dragutiulu teu,
Ce ochi mandri potriviti,
Ce potopu nu te mariti!?

Fét'a dice: sciu, si-mi place,
Cá-i voinicu, dar'... n'am ce face —
Mi-am cusutu zadii cu flori,
Camesi scumpe cu chiotóri,
Breu si póle cu branelu,
Se-i fiu draga, se-lu insielu...

— Stringe, fét'a, steregóia,
Si mi-o pune si mi-o móia,
Si-incaldindu-o pe captoriu,
Se-o intorci de nóue ori,
S'o dospesci intr'o ulcea,
S'o dai la dragutiu s'o bé.

Fét'a stringe steregóia,
Si-o dimica si o móia,
Bab'a-i pune nu sciu ce,
Si descanta farmece,
Farmece de farmecitu,
Faptulu fetei de maritu.

Mergu fetiorii 'n siediatóre,
Badea 'n casa la cupsióre,
Draguliti'a-i tórna vinnu,
Se desmérda si-si inchinu,
— Bé baditia draga bé!
— Se traiesci puicuti'a mea!

Catra diori mandr'a-i descépta,
Si se scóla si se gata,
Cu comesia cu chiotóri,
Si cu zadii sí cu flori.
Latra canii de peritu
Mergu fetiorii la petitu.

Dar' baditi'a nu mai vine,
Tragu clopotulu, nu-i a bine,
Vestea ambla ne'ncetatu
Cá-unu fetioru e mortu in satu,
Si-i povestea c'a moritu
Mandrulu lelei otravitu.

V. R. BUTICESCU.

NEBUNULU DELA SANT'-ANN'A

— Novela originala. —
(Fine.)

IV.

Sórele facusé aprópe a trei'a parte din cursulu seu, si radiele s'ale calde si inadusitórie dá pe acele stance, cari si ele chiar' pareau aprinse de caldur'a s'a.

Spre Sorent trece drumulu prin o padure intunecósa, vestita prin gazduirea voiniciloru de sub conducerea capitanului Sciara.

Tocmai se adunaserá fetiorii — voinici cá chedrii, sdraveni si umerosi. Blastemáu fiorosu meser'fa loru, cá-ci inca nu cascigaserá nimic'a.

Cându erau asiediati la o bucata de mâncare, unu siueru i facú se sara in susu cu armele gat'a. Dela dosu veniá avisulu, — de acolo avea se sosésca cinev'a.

O féta sprintena si frumósa se ivi pe poteca, — braçulu ei rotundu sustienea pe unu barbatu slabu si gârbovitu.

— Éta unu calicu ce nu are nici macaru unu câtêru, necum vre-o moneta in punga, — dişe Sciara cu dispretiu.

— Nu grabí cu judecat'a capitane, — séu ai uitatu sub ce vest'minte 'si ducu sgârcitii tesaurii? Mai bine cauta in câtrau se tiéntimu.

Parechi'a caletória se opri pe-o pagisce verde.

— Aici se odihnesci — dişe fét'a stergându fruntea palida a tovarasiului seu.

— Se odichnescu Anghioleta, da se odichnescu, cá-ci viéti'a me-a obositu, — respunsé elu intristatu.

— Asié dara eu nu-ti suntu nimica, mângaiarea mea nu-o bagi nici intru-o séma?

— O! tu esti mai multu de ce-ar' poté limb'a se spuna. Esti angeru coboritu . . . .

— Nu sum angeru, ci o sermana féta care te iubesc si care vré se stee totu lânga tine. Cum te iubesc si o scie numai Ddieu, si tu, care esti cá unu sóre luminos pentru biat'a mea anima.

— Anghioleta — Anghioleta întórce la ale t'ale. A fostu destulu ce mi-ai facutu, — nici sora, nici mirésa, nici soçia nu facea atât'a câtu ai facutu tu pentru mene. M'ai ingrigitu — ai rabdatu neajunsuri si necasuri pentru mine. Dilele tineretiei ti le-ai petrecutu cu sermanulu nebunu; unu copilu erái pâna eri — si acum esti femeia bestrana.

Anghiolet'a si-sterse lacrimelile din gene si tacuta cercá pe fundulu straitiei o moneda, cu care socotí a, aduce dela Sorent unu câtêru pentru obositulu poetu.

Ea plecá cu-o nespusa machnire, éra elu cautá cu dragoste parintiésca in urm'a ei. — Nu cotisé inca alta poteca, cându din tufa vecina o intempiná unu viersu aspru cu aceste cuvante: — Stái! pung'a ori viéti'a!

Tasso se redicá. — Ticalosiloru! Sum numai umbr'a unui barbatu, dar' viu nu me dau — strigá elu.

O invertitura de buzduganu erá se cadia asupr'a lui, cându Anghiolet'a se aruncá intre ei. — Tasso! — strigá ea, — Tasso, si asta nenorocire?

— Féta! — ráeni Sciara aprinsu, — a cui nume pomenisi tu?

— Gratia pentru elu, — e Torquato Tasso.

Hotii 'si aruncará armele. — Suntemu hoti, dar' ori-cene se-ar' atinge de curelele sandaleloru t'ale, l'amu macelá.

Pre Tasso 'lu cuprinsé unu semtiu de mirare. — Sunteti voi hoti? intrebá elu inuimitu.

— Hoti. De-ar' mai vení inse tempulu si Bouillon din cântarea t'a, nu amu remané in padurile Abruzzei, ci amu merge cá eroi la santulu mormentu.

Tasso erá inmoiatu. Acesti ómeni fara sciintia 'lu prémariu, si Alfonso cu dovedile prietinóse de odinióra 'lu alungáse preste treptele palatului seu!

Sciara adusé unu câtêru si trup'a intréga 'lu povatiu prin locuri unde pastori cântáu la turma, pescari la amanta, si fete mândre cá diorile culegându la portocale.

— Déca nu te iubescu cei mari, nobile Tasso, esti idolu pentru poporul tu! — dişe Sciara. Cânteculu teu 'lu inveselesce cându se afla pe mare, ori la cónele plugului. Ai suferitu multu, dar' cine ti-a datu indemnulu de-a bate la portile principiloru, — a demoniloru cu chipuri omenesci?

Câte a uitatu Tasso i spusé onestitatea hotiului. Facú dara unu juramentu cá departe de favorurile aristocratice pline de patimi si uneltiri, — departe de inusi idolulu animei s'ale, — se petréca la sinulu poporului, a carui sânge curge din isvoru ne'nveninatu.

Ajunsu aprópe de Sorent, 'lu intempiná poporul serbatoresce cu stêlpare — si elu fericé jacea in braçiale surorii s'ale Corneli'a.

Iubirea si liniscea sânta 'lu re'nviá încâtv'a. — Vesuvulu, marea, aerulu Sorentinu si icón'a naturei i puserá de nou condeiulu in mân'a cea aprópe inghiaçiatá.

Pacínicu si indestulitu erá cá Orestu, lânga sor'a s'a. Sanetatea i erá sdrobíta — siepte ani lungi au rosu la ea, inse iubirea ce-i curgea din tóte partile o mai lungiá. — Visurile de ambitiune ce nutrisé órecându disparuserá din crierii lui, — despretiuiá favorurile si gândiá numai cá se sférsiésca oper'a vietiei. Nebunulu dela Sant'-Ann'a voiá se faca unu himnu poternicului Ddieu, pentru-cá 'lu invrednicisé a fi poetulu, cântaretiulu lui.

Intru-o di cându pierdutu in sânté insufletiri — contemplá Vesuvulu ce fumogá, o trupa de cavaleri se indreptá spré smerit'a lui locuintia.

Érá o persóna potinta, principele Aldobrandini, insoçitu de escórta stralucita, ce veniá cá tramisulu papei Clement alu 8-lea, — pentru de-a poftí pe Tasso la Capitoliu, spre a fi încoronatu cu lauru, — simbolulu a totu ce e mare si sublimu.

Pe ceriulu Italiei adeverulu cá o lumina cerésca, devinsé intunereculu peccatosu alu iadului. Nu mai erá

nici unu palatu si nici o coliba, in care se nu se fia rostitu cu fala numele lui Tasso. Patri'a artei 'lu proclamase de antaiulu poetu alu timpului seu.

Tasso nu potea crede acestu adeveru, ce venise la elu ca unu visu amagitoriu. In Rom'a, tronulu tuturor frumsetieloru — in Capitoliu, se primesea cununa!? laurul regiloru si a eroiloru, se se asiedie pe fruntea lui vescedita?!

Oh! nu era visu mai multu, era adeveru . . . adeveru . . .

Juni din familia aristocrate, 'lu condusera ca in triumfu la Sant'-Onufriu, in Rom'a.

Doue femei asceptara, doue femei nobile fluturau velurile ca odinora in castelulu Durante. Tasso nu le vediu, dar' principele si ceialalti se inchinara adencu.

Demaneti'a gasi pe Tasso la ferestr'a ce da in gradin'a clastrului. Josu se leganau tufe de oleandri si umbre de ciparosi — dupa ele prin stejari vechi, sclipiau crucile monumentale din cemetieru. — Tacere sânta era in gradina, inse dupa zidurile ei se redica Rom'a cu turnuri si palate, cu basene si strade, prin cari o multime de omeni proclamau numele lui Tasso.

O diua serbatorésca era pentru elu, o diua ce precumpenia intréga s'a vietia. Unu principe 'lu necinstise, si o lume ventá a-i cere iertare. Visulu de marire — visulu ca nu va mori ca nebunu, 'lu vedea acum cu ochii. Inse dupa o di atatu de maréti, dupa o satisfactiune atatu de mare: ce mai poté dori?

Nimicu, oh! nimicu decatu odichn'a mormentului, ca-ci era obositu . . . forte obositu.

Ca pe unu caru de lumina, veni Eleonor'a. — Ce bucuria iubitu meu, a te vede incoronatu — dise ea — lumea te recunosce, si dupa grósnice viscole ne rasasimu pentru unu viitoriu ferice!

Viitorulu meu e dincolo — disé Tasso doiosu, — Inse pana atunci voiu se-mi reamintescu acele dile din Boun Retiro, in cari ferice ca unu dieu petreceam pe-astu pamentu, strimtu pentru norocirea mea.

— A fostu unu visu, din care me-am hranitu pana acum, candu recunoscinti'a lumii deschise si ochii lui Alfonso — dise Eleonor'a.

— Nu visu, ci tineretia mandra si avuta. Tu era lumina si eu umbr'a t'a. Ce-a urmatu fie uitate, séu ingropate in mine, ori de-odata cu mine in mormentu. Ca atunci stau si adi langa tine, — ca atunci cununa va impodobí capulu meu, dar' se scfi ca pentru ultim'a data ca-ci poetii si muribundii suntu profeti. — Eleonora! da-mi man'a t'a dreptu gagiu de vecinici'a iubirei nostre si primesce ca unu lasamentu pretiosu alu meu pe Anghiolet'a.

Ea i-intinse drept'a — elu i-cuprinsé tali'a; si ea i siopti prin lacrimi: inaintea lui Ddiu a t'a, a t'a Tasso!

* * *

Unu himnu de serbare cantatu de-o nenumerala multime de voci, strabatú la Tasso, — sunetulu tobe-

loru si nisce pagi portandu lire de auru in mani, premerseá principelui Aldobrandini ce cu Salvator dela Rocca in unu nesfersitu siru de nobili si demnitari bericesci — venira dupa elu. — Prin ambitulu de marmora trecú Tasso, — gard'a nobila presentá armele, — musca cantá, — tote clopotele vestiau serbarea, in care din candu in candu se audia lugubrulu durduitu alu tunului, dupa Cetatea angerului.

Pap'a Clemente in intregulu ornatu cu principi si demnitari puternici in drept'a si stang'a s'a esi spre intimpinarea lui. De pe galeria resuna canteculu fratiloru misericordiani resfrangundu-se ca o santa armonia — ca o binecumentare divina preste multimea adunata si preste cunun'a de lauru, ce avea se insemne in paginele istoriei, o serbare natiunala.

Tasso le vediu pre tote, si le cuprinsé ca cea mai stralucita icóna a vietiei s'ale. Inse sufletulu lui nu potú trece cu vederea preste acestea dovedi ale recunoscintiei, — in faci'a cinstei mai inalte elu siovali si, aruncandu o privire asupr'a tuturor, cadu mortu in brajiale Eleonorei si-a Anghioletei.

* * *

Iubilarea poporului, si bucuria domnitoriloru s'a prefacutu in intristare; himnele serbatoresci, fanfarele si tunulu amutira, ca-ci decorulu falnicu alu Italiei — cantaretiulu Ierusalimului era mortu.

Elu n'a ajunsu in vietia ceasulu ce-i da nemurirea, inse mortu, asiediatu pe scaunu, insusi pap'a i puse cununa de lauru pe frunte.

Torquato Tasso traise ca nebunulu dela Sant'-Ann'a, si mori ca poetulu laureatu in Capitoliu!

EMILIA LUNGU.

DORU SI LACRIMI.

I.

Ah! candu te vedu máhnita,
Nu sciu ce se me facu;
O! de-asiu poté, copila,
Percurge-asiu totu pamentulu
— La tine candu privescu —
Se-ti afli vre unu leacu.
Simfírea mea din sufletu
Se ti-o destainuescu! . . .
Dar' candu vedu a ta faciá,
Strabate-asiu lumea tota,
Oftá sciu, numai, eu;
Strabate-asiu lumi o mia:
In undele sémfírei
Se-ti readucu in sufletu
Se 'nnéca graiulu meu.
Pierdut'a veselía.
Atátea, vai, ti-asiu spune!
Cá ci tu esti mándrulu sóre
Si nu amu unu cuventu . . .
Ferbinte stralucitu,
Te-adoru numai in taina,
Ér' eu pamentulu rece
Cá pe unu angeru santu.
De tine incalditu;

II.

De ce suspini adi, draga,
Pamentu 'ntunecosu
Si chipu-ti e norosu?
Candú sórele-i zimbesce
De unde-aceste lacrimi
Ésítu din nori, voiosu.

De unde-aceste lacrimi
Ce ti-curgu pe faciá 'n josu?

III.

Descoperi-mi durerea-ti,
Candú te-am zaritu antáie,
De potu, se ti-o alinu;
Unu raiu mi-a surisu mie,
Nu fránge cu tacerea-ti,
Si 'n pieptu unu tainicu focu
Nu fránge alu meu sinu.
Mi s'a aprinsu pe locu.

Trecura ani de-atuncé . . .
Dar' foculu acelu dulce
In locu de-a fi trecutú :
Mereu a totu crescutu.

Anim'a-mi ce-ó sê gasésca
Intr'alu teu sinu, mândru sóre ?
Ura ? dragoste cerésca ?
Mórte, séu viétia óre ? . .

Ah ! câte suferintie
Avui, scumpa fíntia,
Voíindu de tine-afundu
In pieptu-mi se-lu ascundu !

Dar' nu-mi pasa, ori cum fie . . .
Dela tine-ori ce amaru,
Chiar' veninulu mortii, mie
Mi-ar' paré dulce nectaru.

Indar' voiit'am inse . . .
Poterea-i me invinse ;
Mai multu nu tainuescu
I-ti spunu, cà te iubescu !

V.
Cu tine in unire
Si vecinica iubire
Se vietuescu, se moru :
E uniculu meu doru.

O ! asta indrasnéla
Vedu, bine, cà-i gresiéla . . .
Se moru cu tain'a 'n pieptu
Erá mai intieptu

Se fii alu meu tesauru :
Acest'a-i visu-mi de-auru
La care, fàr' se vreu,
Dî-nópte cugetu eu.

* * *

Ci érta-me, scumpu sóre !
Séu io-su de vina óre,
Cà-alu teu chipu luminatu
Atátu m'a farmecetu,

Dar', oh ! ce cutezare ! . . .
Cum potu si gândi óre,
Cà tu, cerésca stea,
Se fii candv'a a mea ?

Cátu astadi fora tine
E nópte 'n giuru de mine,
Si-atunci numai, traiescu,
Cându potu se te zárescu ? . .

O radia de sperantia
De mi-ar' luci prin cétia :
Ce fericitu asiú fi ! . . .
In raiu chiar' m'asiú sémú.

IV.

Tu, copila, pentru mine
Esti unu mândru, cerescu sóre ;
Cà-mi redicu ochii spre tine,
E pecatu ace'a óre ?

Sperám odata tóte . . .
Visám, ce nu se póte . . .
Dar' adi m'am desceptatu,
Si visulu a sboratu.
* * *
E diua 'n giuru de mine . . .
Ah, vedu eu acum bine,
Cà 'ndar suspinu mereu
Si ardu de dorulu teu . . .

De-i pecatu, tu esti de vina,
Ce-ai aprinsu in sinu-mi doru,
Se lasu lumea de reu plina,
Se me 'naltiu la tine-'n sboru.

Cu dragoste 'nfocata
Spre altulu ochii-ti cauta ;
Cu altu 'ntr'o dî grea
L'altariu te voiú vedé.

Decându dulcea ta privire
Si-alu teu glasu m'au farmecatú :
Dorulu meu, a mea gândire
Te 'nsoçiesce ne'ncetatu.

In braçiale-ti plapânde
Pe altulu vei cuprinde ;
Altulu va bé cu doru
Din cup'a-ti de amoru . . .
* * *

Sufletu-mi cu blânde siópte
Sbóra totu pe lînga tine,
Cà si fluturulu de nópte
In giurulu unei lumine.

Ér' eu, ascunsu de lume,
Sioptindu iubitu-ti nume :
Voiu plânge ne'ncetatu,
De chinuri sagetatu

Fluturulu micu in lumina
Cauta-unu raiu de fericire ;
Dar' adesu in par'a-i lina
I-si gasesce-a s'a perire.

Se suferu pân' la mórte,
Se ardu in focu de doru
Lipsitu pe veci de-amoru :
Acest'a-i si-a mea sórte !
(1880.) PETRU DULFU.

BOTANIC'A POPORALA ROMANA.

Teiulu.

Teiulu (lat. *Tilia europaea*. L. germ. die Linde) este unu arbore, care din cea mai adunca vechime jóca fórte mare rola atatu in poesí'a poporala, càtu si in credintiele, lécurile, descantecele si farmecele Romaniloru nu numai a celoru din Bucovin'a, ci dupa cum ne vomu incredintiá din sirele urmatóre, si a Româniloru din alte tieri, unde numai locuescu acesti'a.

In articulu despre *Bradul*¹⁾ noi am reprodu su o poesia, care arata cum acest'a se cërta cu *Teiulu* in privinti'a antáietatii si am promisú totodata cà in articulu despre *Teiu* voiú mai reproduce si alte variante ale acelei poesii, cari asemene aréta cért'a acest'a. Voiescu deci dara se-mi tienu caventulu.

La Români din Bucovin'a esista urmatórea poesia despre acesti doi arbori :

Frundia verde si un'a,
Dóue lemne se mustrá.
Si anume, cari erá ?
Erá Teiulu
Si cu Bradulu.
Teiulu se falia
Si asia dícea :
— Bradule,
Vecinule !
Tu esti naltu si ramuratu,
Dara nu esti nici de-unu sfatu !

Bradulu asculta

Si-i díce asia :
— O ! tu Teiu telciosu
Si putregaiosú,
Tu nu esci nici de-unu folosu !

Teiulu díse maniosu :

— Cum se nu fiu de folosu !
Mesterii cà me ochescu
La pamentu cà me trantescu,
Cu bardile me cioplescu,
Cu gilau me giluescu,
Zugravii me zugravescu
Si icóne cà me facu
Se fiu luméi dupa placú,
Si 'n beserica me baga,
Tóta lumea mi se róga.
Dar' tu Bradule,
Megiasiu,
Tu esti naltu si ramuratu
Si nu esti de nici unu sfatu !
— Ba ! eu suntu de mare sfatu !
Mesterii me totu ochescu,
La pamentu cà me lungescu,
Cu ferestu me croescu
Cu bardile me cioplescu,
Cu bardile me desfacu
Si sindila cà me facu
De-acoperu beserica,
Cà ar' ninge si ploá
Nime 'n ea nu s'ar rugá !²⁾

¹⁾ Albin'a Carpatiloru an. IV. Sibiu 1879—80. p. 88.

²⁾ S. Fl. Marian. Poesii pop. rom. tom. I. Balade. Cernauti 1873 p. 191.

Totu acést'a poesia, inse cu multu mai lunga, mai interesanta si cu multu mai frumósa, se afla si la Romanii din Dobrogi'a. O dovada si acést'a, cá atátu *Bradulu* cátu si *Teiulu* au jucatu óre candu mare rola la Romani.

Éta si poesi'a Romaniloru din Dobrogi'a :

Dóue lemne mi se cërta	Si m'oru asiedia
Ne incetatu sfada-si cata,	In beseric'a
Teiulu	Cea frumósa
Si bradulu.	Si aléa.
Bradulu la teiu cá privia,	Lumea a veni
Si din gura-asié-i graiá :	Si me va privi,
— Teiule, teiule,	Candele m'oru luminá.
Buturugosule	La mine s'oru inchiná.
Tu frundiosule !	
Mai mare suntu eu,	
Preste capulu teu !	
Teiulu la bradu privia	Bradulu la elu privia
Din gura-asié-i graiá :	Din gura-asia-i graiá :
— Bradule, bradule,	— Teiule, teiule,
Tu inaltule,	Buturugosule,
Nodurosule !	Tu frundiosule !
Mai mare suntu eu	Mai mare suntu eu
Peste capulu teu.	Peste capulu teu.
Treidieci de dulgeri,	Treidieci de dulgheri,
Fetiori de boeri,	Fetiori de boieri
La mine-oru veni,	La mine-oru veni
Toti cá m'oru privi	Si s'oru intelní.
Si s'oru hodini	Si ei m'oru taiá
Si cinste mi-a fi,	Si m'oru despica,
Si-oru bé si-oru manca	Cu ei me voru duce
Si-apoi m'oru taiá,	Sindrila m'oru face
Si m'oru despica	Si mi-oru sindrili
In mâni m'oru luá	Si-oru acoperi
Blane ¹⁾ m'oru durá	Cele monastiri
Si m'oru rându ²⁾	De prin pustiiuri.
Si m'oru netedi,	Teiulu la elu privia
Icône merunte	Si-asia cá-i graiá :
Dieciuri de sute	— Bradule, bradule,
Din mine-oru face,	Tu inaltule,
Zugravi mi-oru aduce,	Nodurosule !
Si m'oru polei	Ventulu te va bate
Si m'oru zugravi,	Ploi cá te-oru strabate,
Chipulu lui Christosu	Ninsórea te-a ninge,
Christosu celu frumosu.	Pétra te-a palí
	Si vei putredi. ³⁾

Din aceste dóue poesi se vede fórté lamuritu spre ce feliu de scopuri eráu intrebuintiati in vechime de catra români acesti doi arbori. Se vede mai departe cá cu durarea diferiteloru obiecte *dia* *trensii* erá nu numai clas'a de josu a poporului ocupata, ci chiar' si „*fetiorii de boieri*.”

Bradulu, cá unulu ce e mai naltu, mai dreptu, si mai lesne de despica, s'a intrebuintiatu totu-de-a-un'a si se mai intrebuintieza inca si pana in diu'a de astadi cá barne si capriori spre durarea caselor precum si a altoru edificii, apoi spre scanduri de poditu si spre drantia séu sindila de acoperitu.

Teiulu din contra, fiindu-i lemnulu mai usioru si mai mó'le, si prin urmare mai lesne de lucratu, de

sculptatu, apoi si din ace'a cauza cá este fórté durabilu s'a intrebuintiatu, mai alesu in vechime spre durarea séu facerea diferiteloru vase pentru trebuintia casei, inse mai cu séma spre facerea de icóne si cruci.

Dar' lemnulu de *Teiu*, dupa cum am mai spusu' nu l'au intrebuintiatu nici nu-lu intrebuintieza numai cátu spre facerea de icóne si cruci, ci elu s'a intrebuintiatu si pentru diferite alte obiecte necesare in casa si pre langa cas'a omului. Asia intre altele amentimu aice cá Români facu din lemnulu de *teiu stiubeie de albine* pentrucá intr'aceste albinele potu fórté bine lucrá, stiubeie séu oboróce de tienutu pana, stiubeie la fúntani; apoi diferite obiecte mai mici, precum: coveti, chersinuri, piue mari de pisatu sarea cea mare, piue mici de pisatu sarea cea manunta, si in urma racle, fidelesiuri pentru lapte, acarnitie, pipernitie, sarnitie si multe altele despre a cároru nume nu-mi mai potu aduce aminte.

Deci din acestu punctu de privire, are *Teiulu* tóta dreptatea candu se lauda cá elu e mai cautatu si mai preferitu decátu *bradulu*.

Inse noi am insiratu pana aice numai acelea obiecte séu lucruri, cari se facu numai din lemnulu de *Teiu*. Dar' se vedemu mai departe inca si acele datine si credintie, cari le au Români si despre celelalte parti ale acestui arbore.

Masg'a de *Teiu*, adeca cója cea alba dintre scórti'a si lemnulu *Teiului*, dupa cumu credu si spunu Româncele sciutóre, e buna de lécu pentru *uima* si pentru *tatarca*, cá-ci prin tréns'a aceste dóue bube fórté rele si periculóse se intorc si se muta dintr'unu locu intr'altulu pana ce se pierdu. Cója acést'a se rade bini-sioru, se pragesce cu lapte dulce de vaca si-apoi se pune la *uima*, cá acést'a se se mute. Ér' la *tatarca* punu mai antaiu unu rëndu de carne própseta de vita si abia dupa ce ieu carnea acést'a se pune másg'a de *Teiu*.

Déca *uim'a* e acum'a facuta, déca nu s'a potutu intórce, apoi se ferbe *masga de socu* in lapte dulce de vaca si puindu acést'a la *uima*, *uim'a* se móie si se sparge, éra *tatarca* se muta si se perde.

Flórea de teiu e buna, dupa cum spunu femeile de *nadusiála*, de *tusa* si de durere de peptu. Se pune adeca o catime anumita de *flóre de teiu* si *flóre de socu* intr'o ulcica si apoi ferbendu-se bine, innadusitu, cu vinu albu se dau celoru bolnavi de beutu, si se dice cá acesti'a cum beu de acésta beutura, indata se simtiescu mai bine si nadusiél'a séu tus'a dispere pe incetulu. ¹⁾

Pentru dorere de peptu facu unu feliu de herbatca numai din singura *flóre de teiu* si dupa ce o ferbu bine o dau celoru bolnavi cá se o beie. ²⁾

(Va urmá.)

S. FL. MARIAN.

¹⁾ Blane—scanduri.

²⁾ Rëndu—gelu.

³⁾ T. T. Burada. O caletoria in Dobrogi'a Iasi 1980 p. 180.

¹⁾ Dictatu de M. Molociu din Calafindesci.

²⁾ Dictatu de Z. Popescu románca din Ciudeiu.

IN CAUS'A ESPOSITIUNEI NATIONALI.

(Anexe la Apellulu publicatu in nrulu trecut.)

A. Program'a espositiunei.

(Estrasu din raportulu comisiunei.)

I. Montanistica.

1. Materialii fossile (carbuni, petroleu brutu etc.)
2. Minerale si metale (saruri, puciósa, grafitu, auru, arama etc.)

II. Agricultura, silvicultura si horticultura.

1. Totu feluulu de plante agricole (cerealii, canepa, inu, tabacu, trifoiu etc.)
2. Producte animalice (pei, pene, céra, peri, lâna, unsori, laptarii.)
3. Producte silviculturai (lemnarii, cóje, resina, éscă etc.)
4. Animale (cai, boi, oi, porci, gaini etc.)
5. Productele horticulturai (póme, legumi, flori etc.)

III. Industria.

1. Industri'a chemica (preparate chemice, ape minerale, sapunu, luminari, aspreala (scrobeala,) colorii, cleiu etc.)
2. Faina, spirtu, vinu, otietu, conserve si cofetarii.
3. Lâna spalata, tieseturi, metasarii, brodarituri, dantele, vestminte fabricate din pei.
4. Industri'a metaleloru (aurarii si argintarii, arme, instrumente.)
5. Industri'a lemnariiloru (mobile, buti, rotaria, síndile, corfe, strugarii.)
6. Fabricate din pétra, pamenturi si sticla (óle, sticlarii, socuri, cuptóre etc. etc.)
7. Industri'a nationala de casa.

IV. Machine si unelte.

V. Artele.

1. Artele grafice (tipografia, xilografia, litografia, fotografia etc.)
2. Art'a bisericesca (decoratiuni, odóre, icóne, candele etc.)
3. Architectura, (sculptura, zugravitul, desemnul etc.)
4. Anticitati.

VI. Producte literarie si mediulócele de instructiune.

Iu câtu privesce terminulu la care ar fi a se tinea espositiunea, comisiunea, de si conscia de multe si variile greutati, ce suntu inpreunate cu arangiarea ei, a crediutu totusi, cá nu va fi favorabilu pentru intreprindere, déca se va pune in terminu indepartatu, cu atátu mai multu nu, cu cátu espositiunea va avea se remana in marginile modeste, prescise prin inpregiurari. Astfeliu comisiunea opinédia, cá espositiunea se va potea deschide in 27 Augustu (S. Maria) anului viitoriu.

B. Regulamentulu

espositiunei romane din Sibiu, arangiate de „Asociatiunea transilvana pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu.“

1. Espositiunea romana arangiata de Asociatiunea transilvana pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu se va deschide in Sibiu la 15/27 Augustu 1881 si se va inchiaia la 25 Augustu (6 Septembrie.) 1881.

2. Comitetul espositiunei conduce si regulédia tóte afacerile espositiunei.

3. In fie-care despartimentu alu Asociatiunei se formédia unulu sau mai multe subcomitete de espositiune. Aceste stau in corespondentia directa cu comitetulu espositiunei, suntu indreptatite a provocá la participare, a primí obiecte de espositiune si a le transportá in modu colectivu la adres'a comitetului espositiunei.

4. La acésta espositiune se admitu numai obiecte dela producenti romani.

5. Fie-care esponentu va insciintiá comitetulu espositiunei celu multu pâna la 1 Iuliu 1881 de-adreptulu sau prin subcomitete, despre obiectele ce doresce a espune.

6. Tóte materiile esplosibile suntu cu totulu eschise dela espositiune

Alcohole, uleuri, materii alcalice si alte materii, cari ar puté fi daunóse pentru celelalte obiecte espuse, sau ar puté molestá publiculu, se primescu numai in vase mici si anume potrivite pentru acestu scopu.

7. Afara de aceste, comitetulu espositiunei are dreptulu a refusá primirea vre-unui obiectu si din alte motive.

8. Tóte transporturile espositiunei suntu a se insemná pe colli (lada, pachetu etc.) cu signatur'a: E. R. Sibiu 1881, si suntu a se adresá comitetului espositiunei din Sibiu (Nagy-Szeben.)

9. Punendu-se in cointielegere cu societatile drumului feratu, comitetulu espositiunei va nisuf de a dobandí o tarifa redusa pentru obiectele espositiunei, súpuse transportului. Publicarea dispositiuniloru speciale se va face la timpulu seu.

10. Subcomitetele voru ingrigi, cá obiectele de espositiune din cerculu lor se se espedeze dupa putintia tóte intr'unu singuru transportu.

11. Spesele transportului obiectelor de espositiune pâna la Sibiu si retour le pórtá esponentulu.

12. Obiectele de espositiune se primescu in localitatile espositiunei dela 1/13 Iuliu pâna la 13/25 Augustu 1881. Esceptiune dela acestu terminu facu productele próspete ale horticulturai si ale animaleloru vii, pentru cari obiecte se voru face la timpulu seu dispositiuni speciali.

13. Fie-care esponentu va primí dela comitetulu espositiunei unu certificatu, in care se va cuprinde numerulu, sub care s'a primitu obiectulu seu si determinarea grupei, unde este asiediatu.

14. Obiectele se espunu sub firm'a producentiloru lor.

15. Esponentii suntu invitati a se declará, daca dorescu cá obiectulu lor se se venda si cu cátu, sau daca dorescu a-lu doná, a li se retrimite.

16. Comitetul va luá mesurile necesarie pentru a scuti obiectele espuse de ori-ce dauna.

17. Obiectele de espositiune se supunu apretiarei unui juriu. — Dispositiuni speciali precumu si publicarea modalitatii de premiare voru urmá.

18. Obiectele de espositiune nu se potu scóte din localitatile espositiunei fâra scirea si permissiunea comitetului.

19. Pâna la terminulu deschiderei intrarea in localitatile espositiunei este oprita fie-caruia. Daca unu esponentu voiesce a-si asiedia si decorá insusi obiectele sale, elu póte avea intrare in localitatile espositiunei numai cu unu biletu, estradatu de presidentulu comitetului de espositiune.

20. Pentru servitiulu internu alu espositiunei se voru publicá la timpulu seu dispositiuni speciali.

21. Fie-care esponentu se obliga la respectarea si intocmai urmare a acestui regulamentu.

Nr. 6. E. R.

Votatu si satoritu in siedinti'a comitetului espositiunei tienuta la Sibiu in 13/25 Novembre 1880.

Parteniu Cosm'a m. p.,
presiedinte.

Eugenu Brote m. p.,
secretariu.

REVISTA.

Monumentu — lui Andreiu Muresianu! Publiculu nostru cetitoriu a aflatu si din colôaele acestui diurnalul că pentru redicarea unui monumentu in memori'a lui Andreiu Muresianu, — iubitul si neuitatulu bardu alu natiunei romane, — se affa depusa la cass'a Associatiunei modest'a suma de 442 fl. 49 cr. v. a. adunata din colectele dela 1864 si din interesele acelor'a. — Se scie si ace'a ca Adunarea generala a Associatiunei transilvane romane intr'unita in anulu trecutulu la Turd'a, ocupându-se cu planulu redicarei acelu monumentu, a vedintu forte bine, că cu o suma atatu de mica nu se pôte câscigá vre-unu lucru de arta, care se merite numele de monumentu. Din acésta cauza lasá comitetulu seu centralu din Sibiu, că in casu de necesitate se mai adauga 200 fl. spre acelasu scopu din averea Associatiunei; — totu-odata i-a comissu si ace'a că se deschida o colecta in sinulu natiunei, din care fondulu monumentulu se crésca la o suma multu mai considerabila. S'a sciutu adeca din capulu loculu, că o pétra ce ar' meritá se fia óresi-cum considerata cá monumentu, are se cósste celu puçinu 2000 fl. Comissiunea exmisa din sinulu Comitétulu Associatiunei punendu-se in relatiuni deaprópe cu intreprinditori si artisti speciali, dupa tóte informatiuni luate, s'a constatatu ca scopulu doritu nu se pôte ajunge fara o'noua colecta. Pentru ace'a se face din nou apellu la sentinlu de recunoscintia a Natiunei romane că se conferésca fie-care fiu alu ei in scopulu redicarei unui monumentu demnu de laureatulu si purerea regretatulu poetu Andreiu Muresianu.

Dupa 16 ani trecuti dela mórtea lui Andreiu Muresianu terminulu redicarei monumentulu din cestiune pana in 15/27 Aug. 1881 e definitu perentoriu; si credemu cu tariá că toti fii Natiunei romane si in specia amabile cetitóre si onorabilii cetitori ai diurnalulu nostru luandu in consideratiune cá Andreiu Muresianu a meritatu in gradu eminente de natiune si patria, prin urmare ca si-a câscigatu unu dreptu la gratitudinea posteritatiéi nu numai cá poetu si in casuri anumite cá profetu alu ei, ci si cá fostu profesorulu la o multime de teneri romani intre anii 1838 pana la 1849, apoi si cá cultivatorulu alu limbei nationale intre celea mai grele imprejurari, in fine cá pe elu, cá si pre alti cativa din acelu periodu, in care s'au decisu destinele atáturu popóra, „la mancatu zelulu natiunei!“ — voru grabi a-si refuí dupa potentia detorintia de recunoscintia facia de poetulu care cu sublimatele s'ale inspiratiuni li-au insulatu curagiu si barbatia in facia dujmanulu, — mangaiare si alinare in ór'a necasulu.

Din parte-ne deschidemu una lista de subscriptiune spre acestu scopu, pre care o punemu la dispositiunea cetitoriloru nostri si a tuturor Romaniloru, caroru li e scumpa amentirea marelui poetu Andreiu Muresianu.

List'a „Amiculu Familiei“ pentru Contribuiri la monumentulu lui Andreiu Muresianu: Redactiunea „Amiculu Familiei“ 5 fl., Joanu Fekete Negrutiu prof. gimnaziale 2 fl., Joanu Popu Reteaganulu invetiatoriu si coresp. diuar 1 fl., Joanu Popu Sapiianulu sieffu-tipografu si correct. diuar. 2 fl., Andreiu Todoranu culegatoriu-tipografu 1 fl. — 11 fl.

Augustinu Treboniu Laurianu — luptatorulu aprigu dela 1848 pentru drepturile naturali a Romaniloru de din cósce de Carpati, propagatorulu neobositu alu Romanismulu, decórea profesoriloru si scrietoriloru romani, unu caracteru statornicu, onestu si romanu anticu — a incetatu din viétia in 10 martiu st. n. — **Cesaru Bolliacu** care 'si iubia atatu de multu tier'a si cu atát'a passiune se luptá si scriá pentru neaternarea si infflorirea ei — a repausatu in 9 martiu st. n. — Sufletele loru planéza in empreulu eternitatiéi, ér' memori'a loru remane purerea intru noi — pentru de a ne indemná la fapte mari, fapte romanésce!

Imbracamintea romanésca intru atát'a i-a placutu Archiducelu de Toscan'a, — care insocisè in anulu trecutulu pre principele de corona a Austro-Ungariei la venatori'a din Maramuresiu, — incátu in dílele acestea a rogatu pre consiliarulu ministeriale Josifu Prugberger se-i tramita o imbracaminte completa barbatésca si alt'a femeiesca, impreuna cu fotografi'a unei june romane imbracata in acelu portu romanescu.

Bene i-a dascalitu. Representanti'a unei partidé a comunitatiéi besericesci române gr. cat. din Careii-mari au cercatu in dílele acestea pre Episcopulu din Oradea mare pentru de-alu rogá cá, dupace domni'a-loru si-au renegatu limb'a materna, se le dee unu preotu care se fia in stare si se voiéscá a le predicá in limb'a

magiara; — si flendu-ca nu au aflatu pre Episcopu acasa si-au descoperitu dorintia loru antinationala d.-lui canonicu Paulu Vella, care, consciu detorintiei s'ale, i-a dascalitu cum se cade pentru cá si-au neglesu limb'a materna si li-au dechiaratu că se va ingrígí cá se li se dee unu preotu care se-i repuna in stare de-a precepe predicéle rostite in limb'a romana.

Cestiunea turco-greca e forte agitatá. Greci'a, la casulu de a nu primi in scurtu teritoriulu ce i se pusè in prospectu prin conferintia dela Berlinu, va se intre in ace'a cu putere armata. In dílele din urma totusiu s'a aretatu plecata a renuntia dela teritoriulu Epirulu déca i se voru accordá compensatiuni ample din Tesali'a.

Intre Angli'a si Irlandi'a este mare fierbere. Deputatii Irlandesi, cari sustienu cu demnitate interesele poporatiunei ce reprezenta, au fostu dati afora din Camer'a Angliei. — Resculatii Irlandesi au taiatu in armat'a regulata a Angliei si au pefugatu-o. Unele concessiuni; puse mai decurandu in prospectu din partea Angliei, ne facu a sperá totusiu o reconciliatiune grabnica. Se crede cá Irlandiei i se va da unu feliu de independentia locala.

Necrologu. Veduv'a Mari'a Popu si fii Augustinu, Pamfiliu; fiicele Aloisi'a si Emili'a cu anima infrénta de dorere facu cunoscuta mórtea iubitulu, bunulu sociu si parente **Niceforu Ossianu** asessoru consistorialu, vice-archidiaconulu Miresiulu Mare si parochulu Selsigulu, trecundu din viétia la cele eterne in anulu 1881 Martiu 2 dupa amédiadi la 4 óre in etate de 62 de ani, dupa unu morbu de 2 luni, provediutu fiindu cu santele sacramente. — Osemintele fericitulu s'au inmormentatu in 5 martiu deminétia la 10 óre despre ce cu dorere ve incunoscintiamu. — Selsigu 4 martie 1881. — Fii-i tierin'a usióra si memori'a benecuventata.

Gacitura de siacu.

De Ludovic'a P. Puscariu.

ga	A	mi	a	Te	voi	tu	nu
ga	dar'	tine	ta!	po	me	bra-	ru
dio!	len-	ta.	ne	fi	smul-	gu	se
dio!	len-	iu	Nu	ui-	tiu	ju-	meu
de	a	Tu	Res-	gi	ri	me	ro
ple	A	de	bi	Can-	ci	lu	te
'lu	eu	pun-	tu	do	din	Te	des
su	ci	meu	du	te	par	Ca	a

Terminulu pentru deslegare e 1/13 Aprilu.

Intre gácitori se voru sortiá icóne frumóse si carti pretióse.

Post'a Redactiunei.

Em. L. in T. Comitétulu dameloru romane de aici Ve multiemesce de bunavointia cu care a-ti imbracisiatu umanitar'a si romanésca intreprindere a d.-loru s'ale. Intru celealalte — pre cale privata.

La cosefugulu lui Gregoriu Vasiliéviciu se va publicá in nrulu urmatoriu. Vedeti si Post'a Red. din nrulu 4.

Fl. S. in O. M. Se voru publicá. Intru celealalte vomu face totu ce ne va fi cu potintia.

Di tigane . . . Pst! Că-i postu.

Nu me 'ntrebá mandra draga . . . Fii odichnitu cá-omu face-o noi se-ti dee pace, — numai apoi incéta si d.-t'a de-a mai infestá pre Musele Parnasulu.

Proprietariu, Editoru si Redactoru respundietoriu: **Niculae F. Negrutiu.**

Gher'la, Imprimari'a „Georgiu Lazaru.“ 1881.